

MOCIÓ EN DEFENSA DE LES INSTITUCIONS DE CATALUNYA I DELS SEUS REPRESENTANTS ELECTES

La democràcia sempre s'expressa a través del poder de decisió dels seus ciutadans i, per això, la sobirania de Catalunya rau en la voluntat d'autogovern del poble català. Aquests dos conceptes són els pilars de la societat catalana que sempre ha defensat, de manera exemplar, discutir i debatre idees de forma pacífica, cívica i en un context de diàleg polític.

El Govern de la Generalitat ha expressat de forma reiterada la voluntat de revisar el marc d'autogovern, adaptant-lo als anhels i demandes dels seus ciutadans, per disposar dels mecanismes per garantir i millorar la seva qualitat de vida. Aquest procés també ha anat acompanyat de propostes per obtenir un nou finançament, més just i adequat als esforços fiscals de la societat catalana. Malauradament, totes les peticions han topat sempre amb una paret per part dels diversos governs de l'Estat espanyol. I fins i tot, amb l'excusa de la crisi econòmica s'ha fet el contrari: recentralitzar i intervenir les finances de la Generalitat.

Les constants negatives han generat que a Catalunya la majoria de ciutadans tinguin avui en dia un sentiment de reivindicació molt més fort. S'ha vist constantment des del 2012 en les multitudinàries manifestacions i mobilitzacions en defensa de les llibertats i del dret legítim a decidir a través de les urnes. La consulta del 9 de novembre de 2014 i el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 són exemples clars de la voluntat democràtica de decidir, sempre sota paràmetres conciliadors, cívics i serens.

Davant d'aquestes reclamacions legítimes, no hi ha hagut cap política de mà estesa per part de l'Estat espanyol. L'absència de mecanismes d'arbitratge, d'institucions mediadores i la utilització abusiva, partidista i parcial del Tribunal Constitucional per part del Govern de l'Estat ha donat lloc a una crisi de legitimitat democràtica. El Govern de l'Estat, enlloc d'afrontar de forma racional un problema polític per la via del diàleg institucional, ha volgut anul·lar la voluntat del poble de Catalunya a través de la judicialització de la política pels tribunals de justícia. Només cal recordar la petició de la Fiscalia General de l'Estat d'investigar més de 700 alcaldes i alcaldesses compromesos amb el dret a decidir a través de les urnes, que ha comportat haver de declarar davant d'un jutge.

L'aplicació barroera de l'article 155 de la Constitució espanyola, una mesura excepcional que s'ha imposat en uns termes que generen seriosos dubtes de

sobre la seva constitucionalitat, ha comportat que el Govern de l'Estat ha dissolt i substituït les nostres institucions. Així, ha limitat l'activitat i la capacitat de decisió del Parlament de Catalunya, ha cessat també el Govern de la Generalitat i els seus responsables polítics, ha aplicat mesures d'intervenció extraordinàries per controlar les finances de la Generalitat i per dissoldre i liquidar organismes administratius, acomiadar personal i facilitar l'espoli del nostre patrimoni cultural, entre d'altres. També a l'empara d'aquest article s'han convocat les eleccions al Parlament de Catalunya del passat 21 de desembre.

De forma simultània el Govern central va acordar donar ordres a la Fiscalia perquè instés l'acusació contra els representants del Consell Executiu, cosa que va comportar que membres del Govern català, començant pel seu President, haguessin de marxar obligats a l'exili i vuit consellers i conselleres van ser detinguts i empresonats després de ser interrogats a l'Audiència Nacional pels presumptes delictes de rebel·lió, sedició, malbaratament de cabals públics i desobediència. Sis consellers han estat un mes a la presó, i el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller d'Interior Joaquim Forn encara hi són des de fa més de 79 dies. També s'ha acusat de greus delictes a sis membres de la Mesa del Parlament, i la mateixa Presidenta del Parlament va haver de passar una nit a la presó, i va sortir l'endemà després de dipositar una quantiosa fiança i s'han adoptat mesures cautelars contra els altres membres de la Mesa. Prèviament també es van empresonar de forma preventiva i sense fiança a Jordi Sánchez, president de l'Assemblea Nacional Catalana, i Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, i encara romanen a la presó des de fa més tres mesos, malgrat haver actuat sempre de forma cívica i pacífica. Igualment, es mantenen diverses actuacions judicials obertes contra altres alts càrrecs del Govern, i dirigents sobiranistes.

La presó provisional és una mesura cautelar que només s'hauria d'aplicar en circumstàncies excepcionals i ben justificades, que clarament no es donen en aquests casos, i resulta evident la manca de solidesa dels arguments legals per mantenir-los a la presó.

El món local de Catalunya sempre s'ha caracteritzat per la seva proximitat, voluntat de servei i compromís amb la ciutadania, actuant amb lleialtat i respecte a les institucions de Catalunya, i defensant la democràcia.

Per aquests motius, l'Ajuntament de
acorda:

Primer.- Instar a les institucions de l'Estat a respectar i acceptar la voluntat inequívoca dels ciutadans de Catalunya expressada a les urnes el 21D. La legitimitat de les institucions rau en la voluntat democràtica de la ciutadania quan aquesta expressa lliurement el seu vot, i encara que ha estat en circumstàncies excepcionals i sense igualtat de condicions, el resultat ha estat diàfan i inequívoc.

Segon.- Exigir la derogació de forma immediata de la intervenció de les institucions de Catalunya i la finalització de qualsevol tutela externa del nostre autogovern, tant per la via emparada formalment en l'article 155 de la Constitució Espanyola, com mitjançant la intervenció de les finances de la Generalitat a través d'un control més basat en criteris d'oportunitat i arbitrarietat que de legalitat.

Tercer.- Instar a l'alliberament dels presos polítics catalans, tres d'ells representants polítics catalans elegits pel poble de Catalunya, que continuen emprisonats, en aplicació desproporcionada d'una mesura cautelar que no té raó de ser perquè no hi ha cap risc de reiteració presumptament delictiva ni d'actuació violenta.

Quart.- Exigir la fi de la persecució judicial de la qual són víctimes les institucions de Catalunya, i els polítics i líders socials que s'han implicat en el procés polític català, demanant que s'afronti la solució d'aquest conflicte polític per la via del diàleg, la negociació i el reconeixement polític, i en cap cas per la persecució i repressió.

Cinquè.- Notificar aquesta resolució al President del Parlament de Catalunya i a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques (ACM).